

DE MILDE KRACHT VAN HET ZACHTE

Hans van de Glind

Introductie

Ze kwamen in de donkerste nacht van de eenentwintigste eeuw terug. Was het op tijd? Moeder aarde kreunde van diepe pijn. Het beest van bot egoïsme en plat materialisme zat op de troon. Het angstig geloof van eigen volk eerst en ons geloof alleen werd alom gepredikt. Het kwaad zelf kreeg de macht, verduisterde het licht, verkilde de warmte, verstikte de koelte.

Drie ridders - of waren het koningen of profeten - verschenen op de heilige berg zoals eeuwen geleden. Eenvoudig, als herders gekleed. Hun gezichten lichtten op in het flakkerende licht van een houtvuur. Heilig vuur schitterde in hun ogen.

'Wat doen we nou?' vroeg Boeddha: 'Miljarden mensen zijn verdwaald, van het pad af.'

'Onze volgelingen doden elkaar en vernietigen de aarde. Wie weet er nog van vergeving en verzoening?' zuchtte de Profeet.

'Waar is onze liefde gebleven?' vroeg Jezus.

Ze luisterden naar de stilte van de nacht, hout knapte en siste in het vuur, vonken regenden omhoog. Uit het dal klonk angstig roepen van schapen, droevig janken van wolven. De mannen stonden op. Ze omhelsden elkaar, gingen hun eigen weg. Bergafwaarts. Naar de mensen toe.

Hans van de Glind vertelt spirituele verhalen, geeft interactieve lezingen en workshops schrijven.

Hij was ruim dertig jaar onderwijzer op basisscholen in Harderwijk, Lelystad, Rotterdam en Scherpenzeel, Gld.

ISBN/EAN: 978-94-92421-34-0

Uitgeverij
Van Warven

Voorwoord

Ze kwamen in de donkerste nacht van de eenentwintigste eeuw terug. Was het op tijd? Moeder aarde kreunde van diepe pijn. Het beest van bot egoïsme en plat materialisme zat op de troon. Het angstig geloof van eigen volk eerst en ons geloof alleen werd alom gepredikt. Het kwaad zelf kreeg de macht, verduisterde het licht, verkilde de warmte, verstikte de koelte.

Drie ridders - of waren het koningen of profeten - verschenen op de heilige berg zoals eeuwen geleden. Eenvoudig, als herders gekleed. Hun gezichten lichtten op in het flakkerende licht van een houtvuur. Heilig vuur schitterde in hun ogen.

‘Wat doen we nou?’ vroeg Boeddha: ‘Miljarden mensen zijn verdwaald, van het pad af.’

‘Onze volgelingen doden elkaar en vernietigen de aarde. Wie weet er nog van vergeving en verzoening?’ zuchtte de Profeet.

‘Waar is onze liefde gebleven?’ vroeg Jezus.

Ze luisterden naar de stilte van de nacht, hout knapte en siste in het vuur, vonken regenden omhoog. Uit het dal klonk angstig roepen van schapen, droevig janken van wolven. De mannen stonden op. Ze omhelsden

elkaar, gingen hun eigen weg. Bergafwaarts. Naar de mensen toe.

Ruim vierentwintig eeuwen geleden verliet prins Siddharta Gautama zijn vrouw Yasodhara en zijn zoon Rahula. Hij ging op zoek naar verlichting. Yasodhara wachtte lange eenzame jaren tot haar tijd gekomen was.

In onze dagen wordt Peter van de Berg geraakt door de liefde en door het verlangen vrij te zijn.

Inhoud

Hoofdstuk 1 Peter van de Berg

Eerste intermezzo

Hoofdstuk 2 Jesse de Clown

Tweede intermezzo

Hoofdstuk 3 Suleyman al-Koeraisji

Derde intermezzo

Hoofdstuk 4 Als Muziek van Boeddha, Jezus en de Profeet klinkt

Enkele liedteksten:

Stel je voor

Voor jou

Dit land

Hoofdstuk 1 Peter van de Berg

Ik ga

Peter van de Berg werkt op het grote kantoor van zijn vader, de bekende Nederlandse wegenbouwer. Peter tekent wegen, bruggen, viaducten, aquaducten tot hij er schoon genoeg van heeft. Hij gaat als arbeider de weg op. Lange koude nachten zwoegt hij tussen feloranje en helwitte lichten, hij plaatst wegafzettingen, loopt achter asfaltermachines, bestuurt grote trucks, volgt instructies op van ploegbazen en aannemers. Hij werkt met ontbloot bovenlijf in de hete middagzon. Zijn huid wordt bruin, zijn spierkracht groeit. Zijn donkere krullen worden woester. Zijn blauwe ogen stralen een dieper licht.

Op een vakantie in Nepal wordt hij geraakt door de stilte van de immense bergen, door de kalmte in een boeddhistisch klooster. In een maanverlichte nacht vindt hij zichzelf in de armen van een prachtige Nepalese nachtclubzangeres. Ze heeft donkere lachende ogen en golvend lang zwart haar. Ramona Yasodhara is haar naam. Ramona betekent wijze beschermer. Haar tweede naam herinnert aan de vrouw van Siddharta Gautama, de Boeddha. Ramona Yasodhara weet het die eerste nacht: Peter van de Berg! Hem blijf ik trouw! Van

hem wil ik een kind! Zij gaat met haar Peter mee naar dat maffe dolgedraaide landje aan de Noordzeekust. Dronken van geluk is Peter, zeker van zijn liefde voor Ramona Yasodhara.

Peter en Ramona laten hun huis bouwen op het Van de Berg landgoed in de wijde Hollandse polder. De zomer komt en de zomer gaat. De winter komt en de winter gaat. Ramona en Peter krijgen een prachtig gezond kind. Ze noemen hem naar de edelman die de draak versloeg: Joris!

Ramona spreekt en schrijft binnen een jaar vloeiend Nederlands. Ze treedt op in kroegen en kleine theaters. Ze geeft zich zonder reserve in haar liedjes. Met haar gracieuze schoonheid en ietwat hese stem boeit ze een groeiend Nederlands publiek. Peter is trots op haar. Als het even kan gaat hij mee naar haar optredens. Hij houdt het maar amper uit in het bedrijf van zijn vader. De eeuwige deadlines op kantoor. De stress aan de weg. Waarom werken mensen tot ze erbij neer vallen? Een leven van jachten en jagen, van hebben en houden, van alsmaar meer, alsmaar groter. Daar gaat hij kapot aan. De stank van asfalt en groeiende stromen auto's benauwen hem. De geheimzinnige zuidenwind en de geuren van de verte roepen elke dag luider. Peter weet. Ik moet hier weg.

Op een zondagmiddag in het nieuwe voorjaar zit de Van de Berg familie buiten. Peter kijkt naar Ramona. Ze zit bij de vijver. Ze kijkt met Joris mee naar de goudvissen, dotterbloemen en kikkervisjes. Vrolijk wijst

de jongen naar al dat wonderlijke leven om hem heen. Peter kijkt zijn vader en moeder beurtelings aan.

‘Ik ga er een poosje tussen uit,’ zegt hij: ‘Ik wil niet in de wegebouw. Ik kan zo niet doorgaan. Niet op kantoor, niet op de weg. Ik word niet gelukkig van asfalt, euro’s en auto’s. Ik wil iets anders.’ Peters moeder zegt met schorre stem: ‘Dat kun je niet doen. Ik wil niet nog een kind kwijt.’

Meteen is Peter terug in die verschrikkelijke nacht, die nacht dat hij de afscheidsbrief van zijn broer Jorik vond. “Ik kan er niet meer tegenop. Vergeef me. Ik kan niet meer.”

Peters vader dondert. ‘Maar wat wil je dan?’

De kleine Joris schrikt. Ramona neemt hem in haar armen. Ze wijst naar de zwanen die laag boven de poldersloot wegvliegen.

Peter voelt het klamme zweet op zijn gezicht. ‘Ik weet het nog niet.’

Zijn vader gaat staan. Peter staat op. Ze zijn even groot. Peter ziet de rimpels op zijn vaders voorhoofd, de grijze krullen, de woede in zijn ogen. Zijn vader zegt: ‘Ik wil niet dat je je toekomst vergooit. Je bent ingenieur weg en waterbouw. Mijn hele bedrijf is straks voor jou.’

Peter zegt onzeker. ‘Papa, dertig jaar geleden was het goed wegen te bouwen voor ons land, voor Europa. Nu niet meer.’

Van de Berg schudt zijn hoofd: ‘Wat toen goed was, is nu ook goed. Ik laat je niet gaan.’

Die zondagavond brengt Peter Joris naar bed. De jongen lacht naar hem. Hij heeft de bruine tint, het zwarte haar en donkere ogen van Ramona. 'Je bent lief,' zegt Peter. Hij kust Joris op zijn wangen. Hij legt hem in zijn bed en dekt hem toe. 'Daag. Ik ga een poosje weg.' Joris huilt. Ramona komt naast Peter staan. Ze zingt een lied dat ze hoog in de Himalaya van haar oma leerde: 'Gaté gaté, para gaté, para samgaté, Bhodi, Swahaa*. Lieve Joris, lekker slapen, mooie droom voor jou, lieve Joris.'

Ramona en Peter liggen vroeg in bed. Peter ligt op zijn rug. Ramona ligt dicht tegen hem aan, haar hoofd op zijn schouder. God, wat is ze mooi. Ze ruikt naar jasmijn en lavendel.

Peter zegt: 'Ik ga fietsen tot het lichter wordt in mijn kop. Ik denk veel aan Jorik, mijn broer. Ik zie mijn moeder en mijn vader lijden en ik kan er niks aan doen. Ik voel angst. Angst voor later. Wat moet Joris straks in deze krankzinnige prestatie maatschappij?'

'Ga niet weg! Blijf bij mij!' zegt Ramona: 'Samen vinden we een pad.' Ze blaast hem tegen zijn wangen, zijn lippen, zijn ogen. Ze beminnen elkaar alsof het de eerste en de laatste keer is.

De milde kracht van het zachte

Hans van de Glind

80 blz.

www.morgenlanduitgeverij.nl

www.dirkvandeglind.nl

dvdglind@hotmail.com

**Voel je vrij om deze pdf
te delen met wie je maar wilt.**